

О. П. ВЕНГЕР, О. Є. СМАШНА, Л. М. САС, Ю. І. МИСУЛА, В. С. БІЛОУС, О. О. ЛЮТА,
Т. П. ГУСЕВА

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПІДГОТОВКИ ЛІКАРІВ-ІНТЕРНІВ ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ «ПСИХІАТРІЯ»

Тернопільський національний медичний університет імені І. Я. Горбачевського МОЗ України,
м. Тернопіль, Україна

Мета: систематизувати та удосконалити навчальні та практичні аспекти підготовки лікарів-інтернів за спеціальністю «Психіатрія».

Матеріали і методи. Використовуючи бібліосемантичний метод та метод системного аналізу, вивчено нормативно-правову базу з питань післядипломної підготовки спеціалістів лікарів-інтернів за спеціальністю «Психіатрія».

Результати. Висвітлено сучасні підходи до забезпечення підготовки лікарів-інтернів за спеціальністю «Психіатрія». Працівники кафедри психіатрії, наркології та медичної психології Тернопільського національного медичного університету імені І. Я. Горбачевського МОЗ України активно удосконалюють підготовку майбутніх лікарів-психіатрів для втілення концепції «lifelong learning», тобто забезпечення безперервності освітнього процесу.

Традиційно основною метою підготовки є удосконалення професійних навичок з основних розділів психіатрії, вивчення клініки та діагностики психічних розладів, методів їх лікування, реабілітації та профілактики. Виконання курсів навчальної програми інтернами на базі стажування досягається шляхом їх практичної лікарської діяльності під керівництвом безпосереднього керівника інтернів у спеціалізованих відділеннях з впровадженням швейцарського досвіду психіатричної допомоги для пацієнтів з психічними розладами. Особливу увагу приділяють мотивації інтернів, оскільки вона корелює із самооцінкою та рівнем домагань особистості, визначає потенційні можливості особистості, активність або пасивність суб'єкта в професійній діяльності та професійний розвиток спеціаліста.

Лікарі-інтерни на кафедрі психіатрії долучаються до участі в об'єктивному структурованому клінічному іспиті, що позитивно впливає на рівень клінічної обізнаності інтернів.

Висновки. Такі напрямки удосконалення післядипломної освіти змінюють парадигму ставлення до психічно хворих, їх статус у суспільстві, пропагують толерантність та терпимість.

КЛЮЧОВІ СЛОВА: післядипломна освіта; лікар-інтерн; психіатрія.

Останнім часом досить багато уваги приділяють питанню реформування медичної галузі, створенню конкурентного середовища між установами, які надають медичні послуги, що належить до чинників підвищення фінансової ефективності та якості охорони здоров'я, проте невід'ємним складником успіху форматування української медицини у модель західного взірця є реформування медичної освіти. Важливість якісної підготовки медичних кадрів важко переоцінити і у цьому процесі післядипломна освіта відіграє важливе стратегічне значення. Традиційними формами післядипломної освіти у медичній галузі є асистентура-стажування, інтернатура, лікарська резидентура, клінічна ординатура тощо.

У Законі України «Про освіту» післядипломна освіта визначається як «спеціалізоване вдосконалення освіти та професійної підготовки особи шляхом поглиблення, розширення та оновлення її знань, умінь і навичок на основі здобутої раніше вищої освіти (спеціальності) або професійно-технічної освіти (професії)». Отже, головною метою

післядипломної освіти є створення умов для втілення концепції «lifelong learning», тобто забезпечення безперервності освітнього процесу [7, 8]. Основними завданнями післядипломної освіти лікарів, особливо в період реформування, є покращення фахової підготовки лікарів-інтернів, забезпечення їх медико-психологічною підтримкою у період адаптації до професійної діяльності [2, 11].

Мета роботи: систематизувати та удосконалити навчальні та практичні аспекти підготовки лікарів-інтернів за спеціальністю «Психіатрія».

Матеріали і методи. Використовуючи бібліосемантичний метод та метод системного аналізу, вивчено нормативно-правову базу з питань післядипломної підготовки лікарів-інтернів за спеціальністю «Психіатрія».

Результати дослідження та їх обговорення. Працівники кафедри психіатрії, наркології та медичної психології Тернопільського національного медичного університету імені І. Я. Горбачевського МОЗ України на базі Тернопільської обласної комунальної клінічної психоневрологічної лікарні проводять підготовку лікарів-інтернів за

спеціальністю «Психіатрія». Традиційно основною метою підготовки є удосконалення професійних навичок з основних розділів психіатрії, вивчення клініки та діагностики психічних розладів, методів їх лікування, реабілітації та профілактики. Виконання плану навчальної програми інтернами на базі стажування досягається шляхом їх практичної лікарської діяльності під керівництвом безпосереднього керівника інтернів у спеціалізованих відділеннях згідно з навчальним планом [5].

Для розвитку мотивації досягнення для майбутніх лікарів створюється розвиваюче освітнє середовище з використанням інноваційних методів навчання, які сприяють усвідомленню студентами важливості знань і практичних навичок для успішного оволодіння ними майбутньою професійною діяльністю, розвитку клінічного мислення [6]. Заслугує на увагу застосування такого інноваційного методу, як симуляційне навчання, яке також є одним із чинників ефективної мотивації досягнення успіху студентів-медиків в оволодінні майбутнім фахом. Центр симуляційного навчання сприяє засвоєнню знань та відпрацюванню різних клінічних навичок майбутніх лікарів завдяки використанню манекенів-симуляторів, тренажерів і стандартизованих пацієнтів. Симуляційні методи навчання дозволяють майбутньому лікарю здобувати клінічний досвід без ризику для пацієнта, не обмежувати кількість повторів при відпрацюванні практичної навички, реалізувати професійні навички і вміння відповідно до встановленого щодо даних умов алгоритму.

Щодо статусу лікаря-інтерна у лікувальному закладі, то в адміністративному відношенні лікар-інтерн підпорядковується керівництву лікувально-профілактичної установи. На нього повністю поширюються правила внутрішнього трудового розпорядку, права та пільги, що встановлені для медичних працівників даної установи. Під час проходження інтернатури при здійсненні функції лікаря-інтерна володіє правами і несе відповідальність за свої дії на рівні з іншими лікарями [9].

Відповідно до існуючого положення про інтернатуру, лікар-інтерн повинен самостійно забезпечити увесь діагностичний та лікувальний процес. Необхідно звернути особливу увагу на зміст, що вкладається в розуміння «самостійно». Ступінь самостійності повинен прогресивно зростати в процесі навчання, і в результаті, до завершення інтернатури підготовка лікаря-інтерна має відповідати поставленим вимогам самостійності у вирішенні клінічних завдань, передбачених програмою [5].

Що стосується освітньо-кваліфікаційної характеристики, то під час проходження інтернатури забезпечується вивчення законодавчих документів, які обумовлюють діяльність органів та установ

охорони здоров'я; загальні питання щодо організації психіатричної допомоги в Україні, області, місті та ін., організації роботи швидкої психіатричної допомоги; порядок психіатричного огляду хворих, питання госпіталізації до психіатричного стаціонару в добровільному, невідкладному чи примусовому порядку; питання тимчасової та стійкої непрацездатності, оформлення документації для медико-соціальної експертної комісії (МСЕК), питання диспансеризації та реабілітації психічно хворих; аспекти судово-психіатричної та військової експертизи психічно хворих.

Теоретичний курс включає вивчення основних питань загальної психопатології: прояви астенічного синдрому, різні варіанти афективних синдромів, невротичних та неврозоподібних синдромів, маячних та галюцинаторних синдромів, кататонічного синдрому, судомного синдрому, синдромів потьмарення свідомості, амнестичних синдромів та недоумства; клінічну картину психічних захворювань, їх етіологію, патогенез, диференційну діагностику та лікування; симптоматику станів, що потребують примусової госпіталізації, застосування методів інтенсивної терапії (гіпертоксична шизофренія, епілептичний статус, тяжкий алкогольний делірій, тяжкі депресії, суїцидальні спроби, нейрорептичні ускладнення тощо); методи дослідження психічно хворих і, передусім – клінічно-психопатологічне, можливості інструментальних та спеціальних параклінічних методів діагностики в психіатрії; основи психофармакології, фармакокінетики та фармакотерапії психічних захворювань, інші методи біологічної терапії, основи психотерапії.

Мотивація до успіху тісно пов'язана із самооцінкою та рівнем домагань особистості. Як вказують дослідники, успіх у діяльності залежить не тільки від здібностей і знань, а й від мотивації, прагнення самостверджуватись, досягати високих результатів. Мотивація визначає потенційні можливості особистості, активність або пасивність суб'єкта в професійній діяльності, визначає професійний розвиток спеціаліста [1, 4, 6].

Успішність професійного становлення інтерна, як зазначає Е. Зеєр, залежить від особистої активності майбутнього лікаря, від наявності відповідних мотивів. Ці мотиви визначають різні рівні активності інтерна в навчально-професійній діяльності: 1) вищий рівень – коли навчально-професійна діяльність приносить радість творчості; 2) виконавчий рівень – коли інтерн лише є «споживачем культури», який копіює зразки виконання навчальної діяльності з інших авторитетних осіб.

Покращення мотивації лікарів-інтернів є запорукою їх подальшого особистісного та професійного становлення.

У формуванні пізнавальної мотивації лікарів-інтернів важливу роль відіграє клінічний розбір.

Це стимулює та мотивує інтернів до активної пізнавальної діяльності, сприяє розвитку клінічного мислення [4, 6].

Практичні навички полягають у вмінні оцінити особливості поведінки, зовнішній вигляд, висловлювання хворого, що дає можливість припустити наявність психічного захворювання; отримати достатні для попередньої оцінки анамнестичні дані (із супроводжуючої хворого медичної та іншої документації в осіб, які його супроводжують, та у самого хворого) про його преморбідні індивідуальні особливості, про характер хворобливих проявів із моменту їх виникнення та провокуючі чинники; виявити особливості соматичного та неврологічного стану хворого; визначити потребу в спеціальних методах дослідження (лабораторних, рентгенологічних та функціональних), організувати їх виконання та дати їм правильну інтерпретацію; використовувати психометричні шкали (шкалу Гамільтона для оцінки депресії (HAMD), шкалу Гамільтона для оцінки тривоги (HAMA), шкалу Монтгомері – Асберга для оцінки депресії (MADRS), шкалу позитивних та негативних симптомів шизофренії (PANSS)) для оцінки гостроти симптоматики та ефективності проведеної терапії. Практичне навчання лікарів-інтернів полягає у вмінні встановити попередній діагноз на синдромальному та нозологічному рівнях, провести диференціальний діагноз; при необхідності організувати та провести невідкладну допомогу (гамування різних видів збудження, заходи для переривання серії епілептичних нападів, при тяжких нейролептичних ускладненнях чи токсичних станах); визначити показання для подальшої медичної допомоги: при наявності показань організувати переведення хворого до реанімаційного відділення багатoproфільної лікарні, організувати нагляд та лікування хворих в амбулаторних умовах диспансерної психіатричної дільниці, визначити тенденцію до зтяжненого характеру перебігу хворобливого стану і у цих випадках організувати скерування хворих до денного стаціонару чи диспансерного відділення психіатричної лікарні, визначити показання для невідкладної госпіталізації (гострі психотичні стани з вираженим маяченням і тенденцією до агресії та ін.) та планової госпіталізації для проведення ретельного обстеження та підбору лікування у стаціонарних умовах (при неефективності лікування в амбулаторних умовах та погіршення клінічної картини захворювання, при необхідності проведення різних видів стаціонарної психіатричної експертизи); при перебуванні хворого у стаціонарі застосувати весь комплекс заходів, необхідних для встановлення діагнозу, якщо в амбулаторних умовах його неможливо встановити, організувати відповідне лікування; проведення клініко-психопатологічного

обстеження хворого з виявленням динаміки психопатологічного стану, правильно оцінити особливості соматичного стану; характер їх співвідношення із психопатологічною симптоматикою; обґрунтувати тактику медикаментозної терапії з урахуванням індивідуальних особливостей хворого та загальних закономірностей перебігу хвороби; оцінити безпечність терапії, що проводять, за допомогою клінічних шкал для оцінки акатизії (Barnes Akathisia Scale (BARS), патологічної рухової активності (Abnormal Involuntary Movement Scale (AIMS), шкали екстрапірамідних побічних ефектів (Symptoms-angus extrapyramidal side effect scale (SAS)); забезпечити спадкоємність терапії хворих у стаціонарі та диспансерної допомоги; розробити для хворих індивідуальні програми реабілітації, що проводять на фоні комплексної медикаментозної терапії; організувати та диференційовано залучити хворих до різних форм лікувально-трудова діяльності, виявити ознаки тимчасової та стійкої, часткової чи повної втрати працездатності, визначити професійні обмеження – провести первинну соціально-трудова експертизу на засіданні лікувально-консультативної комісії з подальшим поданням документів на МСЕК; передбачити заходи із попередження рецидивів та ускладнень хвороби, спадкоємний зв'язок із диспансером, рекомендації щодо підтримувальної терапії, трудової реабілітації та соціально-гігієнічні рекомендації хворому та його близьким; провести диспансеризацію хворих.

Лікарів-інтернів на кафедрі психіатрії долучаються до участі в об'єктивному структурованому клінічному іспиті, на якому вони виконують роль пацієнтів. На нашу думку, це дозволяє молодому спеціалісту поглянути на психічне захворювання з іншої сторони, а це є дуже важливо для того, щоб краще його зрозуміти. Такий підхід значно поглиблює знання про певну патологію, а головне – дозволяє усвідомити ті аспекти і сторони хвороби, які були поза увагою раніше, позитивно відображається на рівні клінічної обізнаності інтернів.

Залученість інтернів до активної науково-дослідної діяльності формує у них навички самостійної роботи та планування своєї діяльності, заохочує до самоосвіти як у професійному, так і в особистісному аспектах. Інтерни-психіатри активно відвідують студентський науковий гурток, часто проводять наукові дослідження, цікавляться найсучаснішою інформацією зі світової психіатрії. Заняття на гуртку дозволяють відступити від традиційного навчального плану, що заохочує лікарів-інтернів більш активно до них готуватися.

Працівниками кафедри активно впроваджується швейцарський досвід медичної допомоги психічно хворим пацієнтам. Під час занять з

інтернами-психіатрами викладачі кафедри передають їм знання про організацію психіатричної допомоги, яку мали можливість спостерігати в швейцарській клініці. Більшість аспектів набутого досвіду впроваджують в роботу Тернопільської обласної комунальної клінічної психоневрологічної лікарні [3].

Важливою умовою перебування пацієнта в стаціонарі на сьогодні є те, що процес лікування не обмежується лише прийманням медикаментів, а більшою мірою постійною роботою з ним у плані відновлення соціальної активності, набуття або відновлення навичок самостійного життя, психотерапії у різних її видах. У рамках такої діяльності лікарі-інтерни здобувають безцінний досвід психологічної реабілітації психічно хворих, що неодмінно допоможе їм в їхній майбутній практиці. Так, лікарі-інтерни розробляють програми реабілітації та допомагають пацієнтам вчитися доглядати за собою, готувати їжу, захоплюють їх до читання, малювання чи інших видів активності. Робота стаціонару спланована таким чином, щоб максимально з моменту пробудження і до вечора пацієнт був задіяний у різноманітних видах активності, які можуть різнитися між собою залежно від діагнозу пацієнта. Будучи залученими в цей процес, інтерни під контролем викладача самостійно визначають і обирають які види діяльності необхідні пацієнту, проводять з ним відповідну роботу.

Набір цих активностей підбирають індивідуально для пацієнта і покликаний забезпечити якнайкращий результат у плані відновлення якості життя саме для нього.

Очевидно, що для забезпечення такого великого об'єму комплексного лікування необхідні зусилля цілої команди спеціалістів, саме тому участь лікарів-інтернів є досить важливою. Так, у процесі лікування одного пацієнта бере участь мультидисциплінарна бригада: лікуючий лікар, який відповідає за призначення фармакологічних засобів та контроль медичного стану пацієнта, спеціаліст із догляду, який відповідає за розпорядок дня пацієнта, займає його різними видами роботи, та команда психотерапевтів та психологів, які проводять як індивідуальні, так і групові заняття, арт-терапію, займаються психоосвітньою роботою тощо. У процесі роботи інтерни мають змогу оволодіти і цими навичками, що є надзвичайно важливо, адже у майбутньому вони зможуть демонструвати ці вміння в своїй повсякденній праці вже на робочому місці.

Важливим аспектом навчання інтернів у психіатричній клініці ми вважаємо питання етики і деонтології. Цей чинник взаємодії з пацієнтами та їхніми родичами постійно обговорюють викладачі

нашої кафедри з молодими лікарями в практичній діяльності. Процес роботи команди спеціалістів із пацієнтом оснований на повній довірі, від хворого не приховують діагноз, він має право отримати на руки аналізи і результати будь-яких досліджень, при бажанні пацієнт може обрати собі лікаря або змінити його під час лікування, головний принцип – бути чесним із пацієнтом, саме це є запорукою його чесності у відповідь.

Основне завдання, яке покладено на таку команду, – покращення якості життя пацієнта, що досягається розвитком певних навичок, збільшення фізичної активності, тренування інтелектуальної функції.

Робота в команді передбачає постійне обговорення стану пацієнта, тісну комунікацію між членами мультидисциплінарної бригади, спільне вирішення тактики лікування, турботу про стан здоров'я, що є пріоритетним завданням сучасної психіатрії.

Саме на молодих лікарів ми покладаємо великі надії на зміну парадигми ставлення до психічно хворих, їх статусу в суспільстві, пропаганду толерантності, терпимості – саме цих якостей часто не вистачає як лікарям, так і людям у цілому.

Активна навчально-пізнавальна діяльність забезпечує не тільки розширення знань, умінь і навичок, а є умовою формування особистості та розвитку її цілісної мотиваційної сфери.

Висновки

Підвищення ефективності післядипломної підготовки навчального процесу досягається на основі впровадження інноваційних технологій організації пізнавальної діяльності з використанням таких форм, методів і прийомів контролю, які стимулюють самопідготовку інтернів-психіатрів, забезпечують підвищення рівня якості навчання та розвиток творчих здібностей, формування професійних навичок і фахових умінь. Такі напрямки удосконалення післядипломної освіти змінюють парадигму ставлення до психічно хворих, їх статусу у суспільстві, пропагують толерантність та терпимість.

Важливою умовою формування професійної лікарської ідентифікації є виховання освіченості, самодисципліни та інтелігентності, адже лікар своїм особистим прикладом поширює знання, культурні та моральні цінності у сучасному соціумі.

Перспективи подальших досліджень. Післядипломна підготовка лікарів зазнає значних змін за сучасних умов. Тенденція щодо навчання клінічних спеціальностей без відкритого доступу до пацієнтів вносить свої корективи у навчальний процес, що особливо стосується спеціалізації «Психіатрія».

Список літератури

1. Активні форми навчання як спосіб мотивації лікарів-інтернів / І. Л. Височина, В. В. Крамарчук, О. А. Росицька, С. Ф. Агарков // Актуальні проблеми розвитку освіти і науки в умовах глобалізації : матеріали Всеукраїнської наукової конференції. – 2016. – Т. 2 (ч. 1). – С. 227.
2. Бобрук С. В. Шляхи покращення навчання з метою попередження психоемоційних порушень у студентів-медиків вищих медичних закладів / С. В. Бобрук // Медична освіта. – 2018. – № 1. – С. 8–10. <https://doi.org/10.11603/me.2414-5998.2018.1.8679>.
3. Лукашук Л. Швейцарська модель охорони психічного здоров'я – в Україні / Л. Лукашук // Всеукраїнська медична газета «Ваше здоров'я». – 2018. – № 51–52. – С. 22–23.
4. Мироненко О. І. Мотивація післядипломного навчання в інтернатурі з хірургії / О. І. Мироненко // Вісник української медичної стоматологічної академії. – 2007. – Т. 7, № 4. – С. 313–314.
5. Методичні рекомендації для керівників баз стажування з підготовки лікарів-інтернів за спеціальністю «Психіатрія» [Електронний ресурс]. – Львів, 2008. – Режим доступу : <http://mediku.com.ua/metodichni-rekomendaciyi-dlya-kerivnikiv-baz-stajuvannya-z-pid-v2.html>.
6. Мотивація досягнення як важливий чинник успішного професійного становлення студентів-медиків / О. П. Венгер, Т. П. Гусева, Ю. І. Мисула та ін. // Медична освіта. – 2018. – № 4. – С. 31–36.
7. Никоненко О. С. Сучасні форми організації післядипломного навчання та безперервного професійного розвитку медичних працівників / О. С. Никоненко, С. Д. Шаповал, С. М. Дмитрієва // Медична освіта. – 2018. – № 2. – С. 92–95. <https://doi.org/10.11603/me.2414-5998.2018.2.8963>.
8. Палійчук І. В. Формування професійної комунікативної культури лікарів-інтернів на післядипломному етапі навчання / І. В. Палійчук // Український стоматологічний альманах. – 2014. – № 3. – С. 103–106.
9. Про психіатричну допомогу : Закон України від 22.02.2000 р. №1489-III зі змінами 2016 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1489-14>.
10. Концепція розвитку охорони психічного здоров'я в Україні на період до 2030 року : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2017 р. № 1018-р.
11. Юр'єва Л. М. Післядипломна підготовка з фаху «Психіатрія» у профілактиці синдрому емоційного вигорання / Л. М. Юр'єва, С. Г. Носов, А. Є. Ніколенко // Медична освіта. – 2018. – № 3. – С. 82–84. <https://doi.org/10.11603/me.2414-5998.2018.3.8896>.

References

1. Vysochyna I.L., Kramarchuk, V.V., Rosytska, O.A., & Aharkov, S.F. (2016). Aktyvni formy navchannia yak sposib motyvatsii likariv-interniv. [Active forms of teaching as a way of motivating interns]. *Aktualni problemy rozvytku osvity i nauky v umovakh hlobalizatsii. Materialy vseukrainskoi naukovoї konferentsii – Actual Problems of Development of Education and Science in the Conditions of Globalization. Proceedings of the All-Ukrainian Scientific Conference, 1 (2), 227* [in Ukrainian].
2. Bobruk, S.V. (2018). Shliakhy pokrashchennia navchannia z metoiu poperedzhennia psykhoemotsiinykh porushen u studentiv-medykiv vyshchyykh medychnykh zakladiv [Ways of improving education with the aim of prevention of psycho-emotional violations in medical students of higher medical institutions]. *Medychna osvita – Medical Education, 1, 8-10*. Retrieved from: <https://doi.org/10.11603/me.2414-5998.2018.1.8679> [in Ukrainian].
3. Lukashchuk, L. Shveitsarska model okhorony psykhychnoho zdorovia – v Ukraini [The Swiss model of mental health – in Ukraine]. *Vseukrainska medychna hazeta "Vashe zdorovia" – All-Ukrainian Medical Newspaper "Your Health", 51-52, 22-23*. Retrieved from: https://issuu.com/vzkievua/docs/vz_51-52_2018 [in Ukrainian].
4. Myronenko, O.I. (2007). Motyvatsiia pislidyplomnoho navchannia v internaturi z khirurgii [Motivation of postgraduate training in internship in surgery]. *Aktualni problemy suchasnoi medytsyny: Visnyk ukrainskoi medychnoi stomatolohichnoi akademii – Topical Problems of Modern Medicine: Bulletin of the Ukrainian Medical Dental Academy, 4, 313-314* [in Ukrainian].
5. (2008). *Metodychni rekomendatsii dlia kerivnykiv baz stazhuvannia z pidhotovky likariv-interniv za spetsialnistiu "Psykhiiatriia" [Methodical recommendations for the heads of internship bases for the training of interns in the specialty of Psychiatry]*. Lviv. Retrieved from: <http://mediku.com.ua/metodichni-rekomendaciyi-dlya-kerivnikiv-baz-stajuvannya-z-pid-v2.html> [in Ukrainian].
6. Venger, O., Husyeva, T., Mysula, Y., Sas, L., Smashna, O., Bilous, V., LiutaO., & Nestorovysch, Y. (2018). Motyvatsiia dosiahnennia yak vazhlyvyi chynnyk uspishnoho profesiinoho stanovlennia studentiv-medykiv [Motivation of achievement as an important factor of successful professional development of medical students]. *Medychna osvita – Medical Education, 4, 31-35*. Retrieved from: <https://doi.org/10.11603/me.2414-5998.2018.4.9388> [in Ukrainian].
7. Nykonenko, O.S., Shapoval, S.D., & Dmytriieva S.M. (2018). Suchasni formy orhanizatsii pislidyplomnoho navchannia ta bezpererpnoho profesiinoho rozvytku medychnykh pratsivnykiv [Modern forms of organization of postgraduate education and continuous professional development of medical specialist]. *Medychna osvita – Medical Education, 2, 92-95*. Retrieved from: <https://doi.org/10.11603/me.2414-5998.2018.2.8963> [in Ukrainian].
8. Paliichuk, I.V. (2014). Formuvannia profesiinoyi komunikativnoї kultury likariv-interniv na pislidyplomnomu etapi navchannia [Formation of a professional communicative culture of interns at the postgraduate stage of study]. *Ukrainskyi stomatolohichnyi almanakh – Ukrainian Dental Almanac, 3, 103-106* [in Ukrainian].
9. *Pro psykhiiatrychnu dopomohu: Zakon Ukrainy №1489-III vid 22.02.2000 r. zi zminamy 2016 r. [On Psychiatric Assistance: Law of Ukraine No. 1489-III dated 22.02.2000, amended in 2016]*. Retrieved from: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1489-14>. [in Ukrainian].

10. Rozporiadzhenniam Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 27 hrudnia 2017 r. № 1018-r. Kontseptsiiia rozvytku okhorony psykhhichnoho zdorovia v Ukraini na period do 2030 roku [By the Decree of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated December 27, 2017 No. 1018-r. The concept of the development of mental health in Ukraine up to 2030]. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1018-2017-%D1%80> [in Ukrainian].

11. Yurieva, L.M., Nosov, S.H., & Nikolenko, A.Ye. (2018). Pislidyplomna pidhotovka z fakhu "Psykhiatriia" u profilaktytsi syndromu emotsiinoho vyhorannia [Postgraduate training in Psychiatry in the prevention of emotional burnout syndrome among psychiatrists]. *Medychna osvita – Medical Education*, 3, 82-84. Retrieved from: <https://doi.org/10.11603/me.2414-5998.2018.3.8896> [in Ukrainian].

THE MODERN STATE AND PERSPECTIVES OF INTERN DOCTOR'S EDUCATION IN PSYCHIATRY

O. P. Venger, O. Ye. Smashna, L. M. Sas, Yu. I. Mysula, V. S. Bilous, O. O. Lyuta, T. P. Gusyeva

I. Horbachevsky Ternopil National Medical University, Ternopil, Ukraine

Purpose: to perform systematization and improve educational and practical aspects in internships in the specialty of Psychiatry.

Materials and Methods. Using bibliosemantic method and method of system analysis we investigated the legal framework for postgraduate training of specialists in internships in the specialty of Psychiatry.

Results. The article highlights modern approaches to the training of interns in Psychiatry. The Department of Psychiatry, Narcology and Medical Psychology of I. Horbachevsky Ternopil National Medical University is actively refining the training of future psychiatrists to implement the concept of "lifelong learning", that is, ensuring the continuity of the educational process.

Traditionally, the main goal of training is to improve the professional skills in the main sections of Psychiatry, to learn the clinic and the diagnostic of mental disorders, their methods of treatment, rehabilitation and prevention.

Performing of training courses is achieved through their practical medical activities under the direction of the intern instructors in specialized departments, with the introduction of the Swiss experience in psychiatric care for patients with mental disorders. Much attention is paid to the motivation of interns, since it correlates with the self-esteem and level of personality claims, identifies the potential capabilities of the individual, the activity or passivity of the subject in professional activities, determines the professional development of the specialist.

Interns at the Department of Psychiatry have traditionally been admitted to receive an objective structured clinical examination (OSCE), which positively affects the level of clinical knowledge of interns.

Conclusion. Such areas of improvement of postgraduate education change the paradigm of the attitude towards mentally ill, their status in society, and promote tolerance and patience.

KEY WORDS: **postgraduate education; doctor-intern; psychiatry.**

Рукопис надійшов до редакції 27.01.2020 р.

Відомості про авторів:

Венгер Олена Петрівна – доктор медичних наук, професор, завідувач кафедри психіатрії, наркології та медичної психології Тернопільського національного медичного університету імені І. Я. Горбачевського МОЗ України; тел.: +38(0352) 43-57-71.

Смашна Олена Євгенівна – кандидат медичних наук, доцент кафедри психіатрії, наркології та медичної психології Тернопільського національного медичного університету імені І. Я. Горбачевського МОЗ України; тел.: +38(0352) 43-57-71.

Сас Леся Михайлівна – кандидат медичних наук, доцент кафедри психіатрії, наркології та медичної психології Тернопільського національного медичного університету імені І. Я. Горбачевського МОЗ України; тел.: +38(0352) 43-57-71.

Мисула Юрій Ігорович – кандидат медичних наук, доцент кафедри психіатрії, наркології та медичної психології Тернопільського національного медичного університету імені І. Я. Горбачевського МОЗ України; тел.: +38(0352) 43-57-71.

Білоус Володимир Сергійович – кандидат медичних наук, асистент кафедри психіатрії, наркології та медичної психології Тернопільського національного медичного університету імені І. Я. Горбачевського МОЗ України; тел.: +38(0352) 43-57-71.

Люта Ольга Олександрівна – кандидат медичних наук, асистент кафедри психіатрії, наркології та медичної психології Тернопільського національного медичного університету імені І. Я. Горбачевського МОЗ України; тел.: +38(0352) 43-57-71.

Гусева Тетяна Павлівна – кандидат психологічних наук, асистент кафедри психіатрії, наркології та медичної психології Тернопільського національного медичного університету імені І. Я. Горбачевського МОЗ України; тел.: +38(0352) 43-57-71.